

Τριμᾶττι Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τριμᾶττι Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 3 Δεκεμβρίου 1892.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 18

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ, διήγημα *Catulle Mendès*. — ΜΑΡ-
ΚΕΑΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ, (μετὰ εἰκό-
νων), μετὰφρ. Β' — Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΓΟΣ BONE, μυθιστορία Ἐ-
κτωρὸς Μαλῶ, μετὰφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 40

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΔΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμματοστίμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγματικῶν κ.τ.λ. κ.τ.λ.

**Διακόπτεται ὀριστικῶς ἡ ἀπο-
τολή τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορη-
μάτων, εἰς πάντας τοὺς μὴ συμ-
κορφωθέντας πρὸς τὴν ἔντυπον
ἐκδόσιν γνωστοποιήσιν περὶ ἀποστο-
λῆς τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.**

Ἡ Διεύθυνσις

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Διήγημα CATULLE MENDÈS

Μόλις οἱ τρεῖς νεαροὶ πρίγκηπες εἰσῆλθον
εἰς τὴν περίλημνον αἴθυσαν, ἡ ὁποία ἀπὴ-
στραπτει ἐκ τῶν κοσμημάτων καὶ τῶν ποι-
κίλων χρωματισμῶν, εἶπον, ὁμιλοῦντες συγ-
χρόνως εἰς τὸν Μάγον, ὅστις ἐκάθητο μεγα-
λοπρεπῆς ἐπὶ θρόνου ἐκ πολυτίμων λίθων καὶ
ἀδαμάντων καὶ εἶχε τοὺς πόδας ἀκουμβισμέ-
νους ἐπὶ τῆς χαίτης ἡμερωμένου λέοντος :

— Ἐπίδοξε Μάγε! ὅστις ἀπέκτησας διὰ
τόσων ἀξιοχυμᾶστων καὶ γενναίων πράξεων
φάμην, ὅσων οὐδεὶς ἄλλος, εἰς πάσας τὰς χώ-
ρας τοῦ κόσμου, μάθε ὅτι εἰμεθα υἱοὶ τοῦ βα-
σιλέως καὶ ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ γείνωμεν ποι-
ηταί.

Ὁ καλὸς Μάγος ἐμειδίασε, σείων τὴν γη-
ρυσμένην κεφαλὴν του, τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτε κό-
μη λευκὴ ὡς ἡ χιών.

— Ἐξαιρετὰ ! εἶπε. Ποιηταί! Θέλετε νὰ
γείνητε ποιηταί; Διηγήσασθε μοι τὰς ἀποστο-
λὰς τοῦ μονάρχου ἔχετε διακαῆ πόθον νὰ γεί-
νητε ὅμοιοι μὲ τοὺς θριαμβεύοντας θεοὺς ;
Τὸ νὰ εἶναι τις ποιητής, ὡραῖοι μου πρίγκη-
πες, σημαίνει νὰ μὴ ἀγνοῇ πλέον τίποτε, νὰ
μὴ ἔχῃ πλέον τίποτε νὰ ἐπιθυμήσῃ, ἀπ' οὗ
κέκτηται τὸ πᾶν, καὶ ἐν τούτοις νὰ εὐρίσκη
ἐν τῇ ἀποκτήσει ἐπιθυμίας, αἵτινες ἀκόμη
δὲν ἐξεπληρώθησαν. Ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον
ἐδόθη τὸ δῶρον τῆς ποιήσεως, ζῇ ἐν μέσῳ τῶν
ἐκδημιωμάτων διηγετοῦς γοητείας, ἥτις τὸν ἀ-

ποκοιμίζει ἡδέως, πατεῖ ἐπὶ τὰς πηλὸς καμω-
μένου ἐξ ἀνθέων καὶ ῥόδων, ἔχει τὸ μέτωπον
ὕψιλόν εἰς τοὺς ἀστέρας. Τὰ πτηνὰ τὸν ἀ-
γαπῶσι, τὰ ῥόδα τὸν ἐπιθυμοῦσιν, αἱ γυναῖ-
κες ἀποθνήσκουσιν ἐξ ἔρωτος δι' αὐτόν. Θέ-
λετε νὰ γείνητε ποιηταί; Τὸ πιστεύω! Μά-
θετε ὅμως, ὅτι δυσχερὴς ἡ ἐκ τῆς ὑπερο-
ψίας σας, ἔπρεπε νὰ σᾶς ἐκδιώξω ἐκ τοῦ πα-
λατίου μου, τῇ βοήθειᾳ τῶν μαύρων τούτων
γιγάντων, οἱ ὅποιοι μοῦ χρησιμεύουσιν ὡς θε-
ράποντες. Ἀλλὰ τί ! ἐνθυμοῦμαι ταύτην τὴν
στιγμὴν, ὅτι εἶδα πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν νε-
αράν ἀρχιδούκισσαν, ἥτις ἦτο προσωρισμένη
νὰ γείνη μήτηρ σας, νὰ κόπῃ παπαροῦνες
ἐν τῷ μέσῳ ἀγροῦ γεμάτου ἀπὸ χρυσοῦς στά-
χους, μὲ τὴν ὡραιότεραν χάριν τοῦ κόσμου
συλλέγουσα τὰ ἄνθη ἐκεῖνα. Ἐκτός δὲ τοῦ
του, σᾶς συνέστησε πρὸς ἐμὲ μία ἀπὸ τὰς
προσφιλεστάτας μου ἀηδόνες, ἡ ὁποία ἔχει
τὴν συνήθειαν νὰ ᾄδῃ τακτικὰ τὸ ἐσπέρικ
ἐντὸς ἀνθισμένου φυλλώματος, τὸ ὁποῖον βλέ-
πει πρὸς τὸ παράθυρον, ὅπου ἵστασθε, ὅταν
θέλετε νὰ ὀνειροπολήσῃτε. Θέλω νὰ κάμω
καὶ δι' ὑμᾶς. Εἰς ἐκ τῶν τριῶν θὰ γείνη
ποιητής. Συγκατατίθεμαι ! Τὸ θέλω ! Πι-
στεύω δέ, νεαροὶ μου πρίγκηπες, ὅτι θὰ μὲ
εὐχαριστήσῃτε κλίνοντες τὸ γόνυ ἐνώπιόν
μου.

Ἐπεσαν πρὸ τῶν ποδῶν του γονυκλινεῖς,
μὲ ὕψος ἐκφράζον τὴν εὐκρινεστέραν εὐγνω-
μοσύνην. Ἀλλὰ κατὰ βαθος δὲν ἦσαν τόσον
εὐχαριστημένοι, ὅσον ἔπρεπε νὰ φανῶσιν.

— Ὁ εἰς ἐξ ἡμῶν. Ποῖος, ἐπίδοξε Μάγε ;
Ὁ γόνος ἀπεκρίθη :

— Ἐκεῖνος ἐκ τῶν τριῶν, ὅστις θὰ δει-
χθῇ ἀντάξιός τῆς δόξης, τὴν ὁποίαν ἐπιζη-
τεῖτε ! Ἀκούσατέ με, θὰ ἐξηγηθῶ καλλιτε-
ρα. Κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς ἔτους θὰ περι-
έλθῃτε τὴν εὐκρινεστέρην οὐλόκληρον, ὅχι ὅμως
μὲζυ, χωριστὰ ἕκαστος. Θὰ ἐξετάσετε τὰ
πράγματα, τοὺς ἀνθρώπους, κατόπιν θὰ ἐ-

πανέλθῃτε εἰς τὸ μαρμαρίνόν μου ἀνάκτο-
ρον καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἀποκομίσῃ τὴν
ὡραιότεραν ἀνάμνησιν, θὰ δώσω τὸ δῶρον
τῆς ποιήσεως.

Ἀπὸ τοῦ παρῆλθε τοῦ ἔτους, ἐπαρουσιάσθησαν
πάλιν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἐπιφανοῦς Μά-
γου, οὗτινος ἡ γενεὰς εἶχε τὸ χρῶμα τῶν
λευκῶν ἀνθέων.

Ἐπεκλήθησαν μετὰ σεβασμοῦ, διότι εἶχον
ἀνατρεφθῆ καλῶς ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ
πατρὸς των καὶ ἐγνώριζον πῶς πρέπει νὰ
φέρωνται ἐνώπιον τῶν Μάγων.

Τοὺς ἠρώτησεν :

— Ἐ, λοιπόν ! φιλόδοξοι μου πρίγκηπες,
τί σᾶς συνέβη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τα-
ξειδίων σας ; Ποῖον πρᾶμα σᾶς ἐφάνη με-
μαζὺ ὅλων περισσώτερον ἀξιοχυμᾶστον ;
Ἀς ὁμιλήσῃ ὁ μεγαλειότερος ἐκ τῶν τριῶν
ἀδελφῶν.

— Ὅ,τι εἶδον ὑπέρτερον, ἀπεκρίθη ὁ
πρωτότεκος, ἔχων τὸ βλέμμα ἀπαστράπτον
ἐκ δόξης, ὑπῆρξεν ἐπίδοξος μαχητής, ἡ ὁποία
ἔλαβε χώραν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐπὶ
εὐρείας πεδιάδος. Τὰ ὅπλα ἀντήχουν καὶ ἀ-
νέπεμπον φλέγοντας καπνοὺς. Αἱ σημαῖαι
ἐφέροντο ἄνωθεν τοῦ ἀλαλάζοντος πλήθους.
Αἱ κραυγαὶ τῶν νικητῶν ἐν μέσῳ τῆς παρα-
ζήτητος τοῦ θριαμβοῦ ἐκάλυπτον τὰς εἰρω-
γὰς τῶν ἡττημένων. Καὶ καθ' ὃν χρόνον οἱ
ἡττημένοι τῆδε κἀκεῖσε ἐφρευγον, ἐφάνη ἑ-
φιππὸς ἐπὶ λευκοῦ ἵππου παρὰ τὴν κορυφὴν
λόφου ὁ νεαρὸς στρατηγὸς νικητής, σείων
ὑπερηφάνως τὸ λοφίον του !

Ὁ καλὸς Μάγος εἶπεν :

— Ἀληθῶς εἶνε μεγαλοπρεπὲς θέαμα νὰ
βλέπῃ τις, ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε καλός, νὰ μα-
χωνται μετὰ τῶν ἡρώων μὲ ἀπαστρά-
πτοντα ὅπλα. Δὲν ἀποκρύπτω, ὅτι δικαί-